

(1996)

29 Μαρτίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΩ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1063/91)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Συνάφεια — Προ-
ϋποθέσεις συνάφειας περισσότερων της μιας συμπροβαλλομένων
διοικητικών πράξεων με την αυτή προσφυγή — Συνέπειες της μη
υπόξεως συναφείας — Ειδικά η περίπτωση απόσυρσης της πρώτης 5
των προσαλλομένων πράξεων με αποτέλεσμα να απομένει στο δικό-
γραφο μόνο μία προσαλλόμενη πράξη — Αν η πράξη δεν είναι συ-
ναφής με την αποσυρθείσα η προσφυγή δεν διασώζεται εν πάση περι-
πτώσει.

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή περισσότερους του ενός 10
διαφορετικούς διορισμούς με σύμβαση στη θέση Καθηγητή Μαθημα-
τικών. Σε μεταγενέστερο στάδιο απέσυρε την προσφυγή κατά των
προτασσομένων στο δικόγραφο προσαλλόμενων διορισμών λόγω
διαπίστωσης εκπροθέσιμου θέτοντας όμως με τον τρόπο αυτό το ζή- 15
τημα κατά πόσο εξακολουθούσε μετά την απόσυρση να υφίσταται πα-
ραδεκτή προσφυγή καθ' οιασδήποτε πράξεως εν όψει και του προ-
βλήματος της ύπαρξης συνάφειας μεταξύ των αρχικών προσαλλομέ-
νων αποφάσεων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά- 20
σισε ότι:

Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μια πράξη απο-
τελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται

στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο.

5 Στην κρινόμενη υπόθεση οι πράξεις διορισμού των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συναφείς επειδή δεν εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία.

10 Το ερώτημα που προκύπτει είναι κατά πόσο με την απόσυρση της προσφυγής στο βαθμό που αφορούσε τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη έχει διασωθεί η προσφυγή σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 4.

15 Στην παρούσα υπόθεση η προσβολή πέραν της μιας πράξεως με το αυτό δικόγραφο ήταν απαράδεκτη. Και εφόσον, δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις της συνάφειας η αίτηση ακυρώσεως θεωρείται ως παραδεκτώς ασκούμενη μόνο σε σχέση με την πρώτη από τις προσβαλλόμενες πράξεις. Η απόσυρση της προσφυγής σε σχέση με τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη δεν αλλοιώνει τον δικονομικό κανόνα περί

20

Συνεπώς και ανεξάρτητα από την απόσυρση σε σχέση με τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, η προσφυγή σε σχέση με το τέταρτο ενδιαφερόμενο μέρος είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Αρσαλίδης ν. Α.ΤΗ.Κ. (1991) 4 Α.Α.Δ. 1601,*

Διακόπουλος ν. Ρ.Ι.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1366,

Σμιλλή κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 463.

35 **Προσφυγή.**

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση να διορισουν με σύμβαση ή προσωρινά τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Καθηγητή Μέσης Εκπαίδευσης (Ειδικότητα Μαθηματικά) αντί της αιτήτριας.

Α. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αί-

τηση.

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια ζητά την 5
πιο κάτω θεραπεία:

“Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση των καθ’ ων (ή οιονδήποτε τούτων) να αποφασίσουν διορισμούς κατά ή περί το Σεπτέμβρη 1991 με σύμβαση ή προσωρινά των 1) Καλλιόπη Ζαρτκούχη, 2) Χρυσταλλίνη Παπαστυλιανού, 3) Μάρω Παμπάκα και 4) Κυριακή Κωστή, στη θέση Καθηγητή Μέσης Εκπαίδευσης (Ειδικότητα Μαθηματικά) αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας.” 10
15

Η επίδικη απόφαση δεν ήταν το αποτέλεσμα μιας και μόνο διοικητικής πράξης ή απόφασης. Σε ό,τι αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Καλλιόπη Ζαρτκούχη και Χρυσταλλίνη Παπαστυλιανού λήφθηκε σε συνεδρίαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ημερ. 5.8.91, σε ό,τι αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Μάρω Παμπάκα σε συνεδρίαση, ημερ. 23.8.91, και σε ό,τι αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Κυριακή Κωστή σε συνεδρίαση, ημερ. 11.9.91. 20

Με την ένστασή τους οι καθ’ ων η αίτηση ήγειραν τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις: 25

“(i) Με την παρούσα αίτηση προσβάλλονται τρεις διαφορετικές διοικητικές πράξεις. Συγκεκριμένα τα ενδιαφερόμενα μέρη Καλλιόπη Ζαρτκούχη και Χρυσταλλίνη Παπαστυλιανού διορίστηκαν με διοικητική απόφαση που λήφθηκε στις 5.8.1991, το ενδιαφερόμενο μέρος Παμπάκα διορίστηκε με διοικητική απόφαση που λήφθηκε στις 23.8.1991 και το ενδιαφερόμενο μέρος Κυριακή Κωστή διορίστηκε με διοικητική απόφαση που λήφθηκε στις 11.9.1991. 30
35

Είναι αρχή του διοικητικού δικαίου ότι σε ένα δικόγραφο μπορεί να προσβληθεί μόνο μια διοικητική πράξη.

(ii) Χωρίς επηρεασμό του πιο πάνω ισχυρισμού ευσεβάστως υποβάλλεται ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει ν’ απορριφθεί διότι είναι εκπρόθεσμη σύμφωνα με το άρθρο 146(3) του Συντάγματος.” 40

Σε σχέση με την προδικαστική ένσταση στη γραπτή αγόρευση της αιτήτριας, ημερ. 14.4.92, περιέχεται η πιο κάτω δήλωση:

5 “Συμφωνώ με το θέμα που εγείρει η Δημοκρατία ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη όσον αφορά τους διορισμούς των τριών πρώτων ενδιαφερομένων προσώπων.

10 Γι’ αυτό και αποσύρω την προσφυγή από αυτό το στάδιο, όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ζαρτζούχη, Παπαστυλιανού και Παμπακά.

15 Συνεχίζει έτσι η προσφυγή μόνο αναφορικά προς το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Κυριακή Κωστή (δηλαδή την πράξη της ΕΔΥ 11/9/91.”

20 Κατά το στάδιο των διευκρινίσεων, μετά τη συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων, οι συνήγοροι των μερών εδήλωσαν ότι ένα μόνο Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει απομείνει, συγκεκριμένα εκείνο με αρ. 4 εις την προσφυγή, δηλαδή η Κυριακή Κωστή και ότι η προσφυγή αναφορικά με τα άλλα Ενδιαφερόμενα Μέρη με αριθμό 1, 2 και 3 έχει εγκαταληφθεί από την Αιτήτρια με τη γραπτή της αγόρευση.

25 Μετά την πιο πάνω δήλωση το δικαστήριο - με άλλη σύνθεση - απέρριψε την προσφυγή στο βαθμό που αφορούσε τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 1, 2 και 3. Στη συνέχεια επιφύλαξε την απόφασή του. Με πρακτικό, ημερ. 13.1.94, το δικαστήριο - με άλλη από την παρούσα σύνθεση - έδωσε οδηγίες όπως οι απόψεις των δυο πλευρών ακουστούν επί των ακόλουθων θεμάτων:

30 “1. Κατά παράβαση του διαδικαστικού Κανονισμού του 1962 δεν φαίνεται να αναγράφονται καθόλου γεγονότα πάνω στο δικόγραφο της Αίτησης. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, ποιες οι συνέπειες της παράλειψης αυτής; Υπάρχει καθόλου έγκυρη προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου;

40 2. Όπως προκύπτει από ισχυρισμούς που έχουν προβληθεί μετά την καταχώρηση της προσφυγής, με το δικόγραφο της προσφυγής προσβάλλονται τρεις διοικητικές πράξεις που φαίνονται να είναι αυτοτελείς και να μη συνδέονται με την απαιτούμενη συνάφεια. Οι πράξεις αυτές εκδόθηκαν σε διαφορετικές ημερομηνίες. Η πρώτη στις 5/8/91, η δεύτερη στις 21/8/91 και η τρίτη στις 11/9/91. Σύμφωνα με τη νομολογία μας η προσφυγή είναι έγκυρη μόνο για την πρώτη από τις

πράξεις, δηλαδή εκείνη που εκδόθηκε στις 5/8/91, η οποία, όμως, σε μεταγενέστερο στάδιο, έχει αποσυρθεί. Υπάρχει οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο της προσφυγής αυτής, ή μήπως κακώς θεωρήθηκε από τους δικηγόρους των διαδίκων ότι με το δικόγραφο αυτό προσβάλλεται έγκυρα η πράξη ημερομηνίας 11/9/91 η οποία αφορά το Ενδιαφερόμενο Μέρος Κυριακή Κωστή;” 5

Στη συνέχεια θα εξετάσω το ζήτημα που εγείρεται από την πιο πάνω παράγραφο 2. 10

Ήταν η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου της αιτήτριας ότι μια προσφυγή μπορεί να περιέχει αιτήματα θεραπείας ή λόγους ακύρωσης πέραν του ενός. Περαιτέρω υποστήριξε ότι η προσφυγή μπορεί να αποσυρθεί ολόκληρη οποτεδήποτε και τούτο “είναι το μείζον”. Στην παρούσα υπόθεση η αιτήτρια απέσυρε ρητά και “άνευ όρου την προσφυγή της όσον αφορά τις άλλες δυο θεραπείες και την περιόρισε μόνο έναντι μιας διοικητικής απόφασης”. 15

Η ευπαίδευτη συνήγορος των καθ’ ων η αίτηση υποστήριξε ότι η προσφυγή ήταν παραδεκτή μόνο αναφορικά με την πρώτη πράξη. Αναφορικά με μέρος της προσφυγής που προσβάλλει άλλη πράξη, η οποία δεν είναι συναφής με την πρώτη, η προσφυγή ήταν απαράδεκτη. Η ευπαίδευτη συνήγορος έκαμε αναφορά, ανάμεσα σ’ άλλα, στην *Αρσαλίδης v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1601. 20 25

Η νομολογία του Ελληνικού Συμβουλίου Επικρατείας (βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 274) έχει διαμορφώσει τους πιο κάτω κανόνες: 30

“Συγχωρείται η διά του αυτού δικογράφου προσβολή επί ακυρώσει πλειόνων της μιας πράξεων, οσάκις άπασαι αι προσβαλλόμεναι πράξεις είναι συναφείς διότι λ.χ. η μια πράξις αποτελεί προϋπόθεσιν της άλλης: 1821 (53), ή οσάκις διά του αυτού δικογράφου προσβάλλονται πλειόνες πράξεις αίτινες αφορώσιν άπασαι τον αιτούντα, ερείδονται εις τας αυτάς διατάξεις του νόμου, φέρουσι ταυτόσημον αιτιολογίαν και εξοδόθησαν παρά του αυτού οργάνου και κατά την ιδίαν διοικητικήν διαδικασίαν: 1419 (53) [βλ. έλλειψιν συνάφειας εν 1817 (56), 497, 2097 (56)]. 35 40

Οσάκις δεν συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις της συναφείας η αίτησις ακυρώσεως θεωρείται ως παραδεκτώσ ασκουμένη μό-

νον ως προς την πρώτην των προσβαλλομένων πράξεων: 1654 (56), 858 (54), χωρεί όμως πάντοτε χωρισμός δικογράφου, οπότε το εμπρόθεσμον των ύστερον κατατεθεισών αιτήσεων κρίνεται εκ της αρχικής: 1629 (53).”

5

Σύμφωνα με τον Τσάτσο, “Η Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας”, Έκδοση Τρίτη, σελ. 357-58:

10 “175.- Νομίμως σωρεύεται εν τη αυτή αιτήσει η προσβολή πράξεων δύο διαφόρων αρχών ή προσώπων ασκούντων διοικήσιν, εκπροσωπούμένων διά του αυτού Υπουργού, εφ’ όσον είναι συναφείς, ως επί παραδείγματι εάν η μία τυχαία προϋπόθεσις της άλλης.

15 Προσβολή εξ άλλου δι’ ενός δικογράφου δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων μη έχουσών την ως ανωτέρω σχέσιν μηδέ συναποτελουσών σύνθετον διοικητικήν ενέργειαν είναι απαράδεκτος, αλλά δεν επάγεται ολοσχερή του δικογράφου της αιτήσεως ακυρότητα. Τούτο παραμένει μόνον ως προς την πρώτην
20 των προσβαλλομένων πράξεων ισχυρόν. Εάν δε η δευτέρα πράξις προσβληθή μεταγενεστέρως δι’ ιδίου δικογράφου προ της εκδόσεως αποφάσεως επί της αρχικής αιτήσεως, το εμπρόθεσμον λογίζεται από της υποβολής της αρχικής αιτήσεως.”

25 Στο Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, του Δαγτόγλου, 2α έκδοση, 1994, παραρ. 362-363 διατυπώνονται οι πιο κάτω κανόνες:

30 “Εκτός της ομοδικίας, που αποτελεί υποκειμενική σώρευση ένδικων βοηθημάτων, το δίκαιο προβλέπει και την αντικειμενική σώρευση στην περίπτωση της συνάφειας των προσβαλλομένων πράξεων (ή παραλείψεων) ή ζημιογόνων περιστατικών. Πράξεις π.χ. που αφορούν την φορολογία εισοδήματος του ίδιου υποχρέου και αναφέρονται στην ίδια διαχειριστική περίοδο είναι συναφείς και μπορούν να προσβληθούν με το ίδιο δικόγραφο προσφυγής. Επίσης, για την ζημία που προκάλεσαν
35 αντικειμενικά και χρονικά συναφείς παράνομες ενέργειες οργάνου στο ίδιο πρόσωπο μπορεί να ασκηθεί ενιαία αγωγή με ένα δικόγραφο.

40 Αν δεν συντρέχουν οι κατά νόμο προϋποθέσεις της ομοδικίας ή της αντικειμενικής σωρεύσεως, το ένδικο βοήθημα εξετάζεται μόνο, όπως παρατηρήθηκε ήδη στο κεφάλαιο περί ομοδικίας, ως προς τον προτασσόμενο στο δικόγραφο προσφεύγοντα (επί ομοδικίας) ή την προτασσόμενη στο δικόγραφο πράξη

(επί προσφυγής κατά συναφών πράξεων) και απορρίπτεται ως απαράδεκτο κατά τα λοιπά. Δυνατός είναι πάντως ο χωρισμός του κοινού δικογράφου, δηλαδή η άσκηση χωριστών ένδικων βοηθημάτων με χωριστά δικόγραφα, μέχρι της πρώτης συζητήσεως· τα χωριστά ένδικα βοηθήματα θεωρούνται ότι ασκήθηκαν κατά τον χρόνο καταθέσεως του αρχικού δικογράφου.” 5

Η δική μας νομολογία έχει τροchioδρομηθεί ακριβώς πάνω στις ίδιες γραμμές. Στην *Αρσαλίδης* (πιο πάνω) τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν με αποφάσεις ημερ. 23.6.1989 και 11.7.1989. Τα πραγματικά περιστατικά είχαν ως πιο κάτω: 10

Οι τέσσερις θέσεις ήταν ξεχωριστές, με διαφορετικά σχέδια υπηρεσίας. Το θέμα πλήρωσης της κάθε μιας από τις τέσσερις κατηγορίες θέσεων εξετάστηκε σε ξεχωριστή διαδικασία από το Συμβούλιο Προσωπικού της Αρχής, το οποίο υπέβαλε ανεξάρτητες εκθέσεις. Ο Γενικός Διευθυντής υπέβαλε τέσσερις ξεχωριστές εισηγήσεις στην Αρχή. Λήφθηκαν από την Αρχή τέσσερις αποφάσεις, με διαφορετική αιτιολογία. Τα μόνα κοινά στις αποφάσεις αυτές είναι ότι λήφθηκαν από την Αρχή και ο αιτητής ήταν υποψήφιος για όλες τις θέσεις. 15 20

Κρίθηκε από το δικαστήριο ότι:

Οι προσβαλλόμενες προαγωγές είναι τέσσερις διοικητικές αποφάσεις, που δεν έχουν καμιά συνάφεια μεταξύ τους και, ως εκ τούτου, δεν είναι επιτρεπτό να προσβληθεί η νομιμότητά τους με το ίδιο δικόγραφο. 25

Η προσφυγή δεν είναι άκυρη στην ολότητά της. Παραμένει ισχυρή για την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση. Είναι, όμως, απαράδεκτη για τις άλλες τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις. 30

Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μια πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο. (Βλ. και *Διακόπουλλος v. P.I.K.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1366). 35

Στην κρινόμενη υπόθεση οι πράξεις διορισμού των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συναφείς επειδή δεν εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία. 40

Το ερώτημα που προκύπτει είναι κατά πόσο με την απόσυρση

της προσφυγής στο βαθμό που αφορούσε τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη έχει διασωθεί η προσφυγή σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 4 ή, όπως το έχει θέσει ο ευπαίδευτος συνήγορος της αιτήτριας, η προσφυγή έχει περιορισθεί σε μόνο μια διοικητική απόφαση και ότι υπάρχει "αίτημα θεραπείας για μια και μόνο διοικητική πράξη".

5 Στην υπόθεση **Σμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 463, οι δυο αιτητές ήταν σύζυγοι. Με την κοινή προσφυγή τους είχαν προσβάλει δυο ξεχωριστές πράξεις της αρμόδιας εκπαιδευτικής αρχής (Ε.Ε.Υ.) με τις οποίες η σύζυγος (καθηγήτρια γαλλικών) μετατέθηκε από τη Λευκωσία στη Λάρνακα και ο σύζυγος από την Αγλαντζιά στην Κοκκινότριμιθιά. Στο στάδιο της τελικής αγόρευσης η σύζυγος - πρώτη αιτήτρια - υπέβαλε αίτηση να αποσύρει την προσφυγή της. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι η εγκατάλειψη της προσφυγής της πρώτης αιτήτριας συμπαράσχει σε απόρριψη και την προσφυγή του συζύγου της, που είναι άλλωστε και η αναπόφευκτη τύχη της αίτησής του ενόψει της έλλειψης ερείσματος για ομοδικία. Η απάντηση του δικηγόρου της αιτήτριας ήταν ότι οι προσφυγές των δύο αιτητών μπορεί να διαχωρισθούν και η προσφυγή του δεύτερου μπορεί να προχωρήσει ανεξάρτητα από την έκβαση της προσφυγής της πρώτης αιτήτριας.

25 Κρίθηκε από το δικαστήριο ότι: "Όταν η προσφυγή παρεκκλίνει από τις δικονομικές αρχές που επιτρέπουν την ομοδικία, η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο ως προς τον πρώτο αιτητή. Αναφορικά με τους υπόλοιπους αιτητές η προσφυγή είναι απαράδεκτη. Το μόνο το οποίο περισώζεται από την απαράδεκτη συνένωση, στην περίπτωση υποβολής σε μεταγενέστερο στάδιο νέας προσφυγής, είναι η παράκαμψη της χρονικής προθεσμίας δεδομένου ότι η πρώτη προσφυγή ασκήθηκε μέσα στα προβλεπόμενα χρονικά όρια. (Βλέπε Αποφάσεις Συμβουλίου της Επικρατείας 63/34, 1963/55, 586/56.)

35 Στην προκειμένη περίπτωση με την προσφυγή προσβάλλονται δύο ανεξάρτητες και αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Ο διαχωρισμός της δικογραφίας μπορεί να επιτραπεί και η απαράδεκτη συνένωση να συγχωρηθεί μόνο υπέρ του πρώτου αιτητή. Το αίτημα του δεύτερου αιτητή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης. Η προσφυγή παραμένει μετέωρη άνευ αντικειμένου."

40 Στην παρούσα υπόθεση η προσβολή πέραν της μιας πράξεως με το αυτό δικόγραφο ήταν απαράδεκτη. Και εφόσον, όπως υποδεικνύεται πιο πάνω, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της συνάφει-

ας η αίτηση ακυρώσεως θεωρείται ως παραδεκτός ασκούμενη μόνο σε σχέση με την πρώτη από τις προσβαλλόμενες πράξεις. Υιοθετώ το λόγο (ratio) της **Σμιλλή** (πιο πάνω). Κρίνω ότι, όπως και στην **Σμιλλή**, η απόσυρση της προσφυγής σε σχέση με τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη δεν αλλοιώνει τον δικονομικό κανόνα, όπως έχει διατυπωθεί από την πιο πάνω νομολογία. 5

Συνεπώς και ανεξάρτητα από την απόσυρση σε σχέση με τα πρώτα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, η προσφυγή σε σχέση με το τέταρτο ενδιαφερόμενο μέρος είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.